

HOTĂRÂREA CURȚII
DIN 14 OCTOMBRIE 1976¹

LTU Lufttransportunternehmen GmbH & Co. KG
împotriva EUROCONTROL
(cerere pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare,
formulată de Oberlandesgericht din Düsseldorf)

Cauza 29/76

În cauza 29/76,

având ca obiect cererea adresată Curții, în temeiul articolului 1 din Protocolul din 3 iunie 1971 privind interpretarea de către Curtea de Justiție a Convenției din 27 septembrie 1968 privind competența judiciară și executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă și comercială, de către Oberlandesgericht din Düsseldorf, pentru pronunțarea, în litigiul pendinte în fața acestei instanțe, între

LTU LUFTTRANSPORTUNTERNEHMEN GMBH & Co. KG, Düsseldorf,

și

ORGANIZAȚIA EUROPEANĂ PENTRU SIGURANȚA NAVIGAȚIEI AERIENE
(EUROCONTROL), Bruxelles,

unei hotărâri preliminare privind interpretarea noțiunii de „materie civilă și comercială” din articolul 1 alineatul (1) din Convenția din 27 septembrie 1968,

CURTEA,

constituită din domnii H. Kutscher, președinte, A. M. Donner și P. Pescatore, președinți de cameră, J. Mertens de Wilmars, M. Sørensen, A. J. Mackenzie Stuart, A. O’Keeffe, judecători,

avocat general: domnul G. Reischl

grefier: domnul A. Van Houtte

pronunță prezenta

HOTĂRÂRE

1 Prin ordonanța din 16 februarie 1976, primită la grefa Curții la 18 martie 1976, Oberlandesgericht din Düsseldorf a adresat Curții de Justiție, în temeiul Protocolului din 3 iunie 1971 privind interpretarea Convenției din 27 septembrie 1968 privind competența judiciară și executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă și comercială (denumită în continuare „convenția”), întrebarea dacă, pentru interpretarea noțiunii de „materie civilă și comercială” în sensul articolului 1 alineatul (1) din convenție, trebuie să se facă trimitere la dreptul statului în

¹ Limba de procedură: germana.

care a fost judecată acțiunea sau la dreptul statului în care a fost introdusă acțiunea pentru învestirea cu forță executorie;

2 din dosar reiese că întrebarea este adresată în cadrul unei proceduri în temeiul titlului III secțiunea 2 din convenție, în care EUROCONTROL a solicitat instanțelor competente germane autorizarea executării unei condamnări a LTU de către instanțele belgiene, la plata anumitor sume cu titlu de redevențe, datorate EUROCONTROL pentru utilizarea echipamentelor și a serviciilor sale;

3 în conformitate cu articolul 1, convenția „se aplică în materie civilă și comercială, indiferent de natura instanței”; articolul 1 alineatul (2) exclude de la aplicarea convenției „1) starea și capacitatea persoanelor fizice, raporturile patrimoniale dintre soți, testamentele și succesiunile; 2) reorganizarea judiciară și falimentul, concordatele și alte proceduri similare; 3) securitatea socială; 4) arbitrajul”;

în afară de prevederea faptului că această convenție se aplică indiferent de natura instanței sesizate și de excluderea anumitor materii din sfera sa de aplicare, articolul 1 nu conține, prin urmare, alte precizări cu privire la semnificația noțiunii în cauză;

acest articol având rolul de a indica sfera de aplicare a convenției, este necesar – cu scopul de a asigura, în măsura posibilă, egalitatea și uniformitatea drepturilor și obligațiilor rezultând din aceasta pentru statele contractante și persoanele interesate – ca termenii acestei dispoziții să nu fie interpretați ca o simplă trimitere la dreptul intern al unora dintre statele în cauză;

precizând că această convenție se aplică „indiferent de natura instanței”, articolul 1 indică faptul că noțiunea de „materie civilă și comercială” nu poate fi interpretată numai în funcție de repartizarea competențelor între diversele tipuri de instanțe care există în anumite state;

prin urmare, este necesar ca noțiunea vizată să fie considerată o noțiune autonomă, care trebuie interpretată făcându-se trimitere, pe de o parte, la obiectivele și sistemul convenției și, pe de altă parte, la principiile generale care se desprind din ansamblul sistemelor naționale de drept;

4 în cazul în care interpretarea noțiunii este abordată astfel, în special în scopul aplicării dispozițiilor de la titlul III din convenție, anumite categorii de hotărâri judecătorești trebuie să fie considerate excluse din sfera de aplicare a convenției, datorită elementelor care caracterizează natura raporturilor juridice dintre părțile în litigiu sau datorită obiectului litigiului respectiv;

deși anumite hotărâri pronunțate în litigii între o autoritate publică și o persoană de drept privat pot intra în sfera de aplicare a convenției, acest lucru nu este valabil atunci când autoritatea publică acționează pentru exercitarea prerogativelor sale de putere publică;

acesta este cazul unui litigiu asemănător celui dintre părțile în acțiunea principală, care privește recuperarea redevențelor datorate de o persoană de drept privat unui organism național sau internațional de drept public, pentru utilizarea echipamentelor și serviciilor acestuia, în special atunci când această utilizare este obligatorie și exclusivă;

acest lucru se aplică în special în cazul în care redevențele, metodele de calcul și procedurile de percepere sunt stabilite în mod unilateral față de utilizatori, cum este cazul în speță, când

organismul a stabilit în mod unilateral locul de executare a obligației la sediul său și a ales instanțele naționale competente pentru a judeca executarea obligației în cauză.

5 prin urmare, este necesar să se răspundă la întrebarea adresată că, pentru interpretarea noțiunii de „materie civilă și comercială” în scopul aplicării convenției, în special a titlului III, nu ar trebui să se facă trimitere la dreptul unuia dintre statele în cauză ci, pe de o parte, la obiectivele și sistemul convenției iar pe de altă parte, la principiile generale care se desprind din ansamblul sistemelor naționale de drept;

în temeiul acestor criterii, trebuie exclusă din sfera de aplicare a convenției o hotărâre pronunțată într-un litigiu între o autoritate publică și o persoană de drept privat, în care autoritatea publică a acționat pentru exercitarea prerogativelor sale de putere publică;

Cu privire la cheltuielile de judecată

6 Întrucât cheltuielile efectuate de Guvernul Republicii Federale Germania, de Guvernul Republicii Italiene și de Comisia Comunităților Europene, care au prezentat observații Curții, nu pot face obiectul unei rambursări.

Întrucât procedura are, în raport cu părțile în acțiunea principală, un caracter incidental în litigiul pendinte în fața Oberlandesgericht din Düsseldorf, este de competența acestei instanțe să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată.

pentru aceste motive,

CURTEA,

pronunțându-se cu privire la întrebarea adresată de Oberlandesgericht din Düsseldorf, prin ordonanța din 16 februarie 1976, hotărăște:

1) Pentru interpretarea noțiunii de „materie civilă și comercială”, în scopul aplicării Convenției din 27 septembrie 1968 privind competența judiciară și executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă și comercială, în special a titlului III, nu ar trebui să se facă trimitere la legislația unuia dintre statele în cauză ci, pe de o parte, la obiectivele și sistemul convenției, iar pe de altă parte, la principiile generale care se desprind din ansamblul sistemelor naționale de drept.

2) Este exclusă din sfera de aplicare a convenției o hotărâre pronunțată într-un litigiu între o autoritate publică și o persoană de drept privat, în care autoritatea publică a acționat pentru exercitarea prerogativelor sale de putere publică.

Kutscher	Donner	Pescatore
Mertens de Wilmars	Sørensen	Mackenzie Stuart
		O'Keefe

Pronunțată în ședință publică la Luxemburg, 14 octombrie 1976.

Grefier
A. Van Houtte

Președinte
H. Kutscher